

**UCHWAŁA NR LVII/375/22
RADY MIEJSKIEJ TURKU**

z dnia 24 listopada 2022 r.

w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargi Karola Serafińskiego i Grzegorza Wojtczaka na uchwałę Nr LIII/357/22 Rady Miejskiej Turku z dnia 13 października 2022 r. w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 2022, poz. 329 ze zm.) Rada Miejska Turku uchwała, co następuje:

§ 1.

Przekazuje się Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargę Karola Serafińskiego i Grzegorza Wojtczaka na uchwałę Nr LIII/357/22 Rady Miejskiej Turku z dnia 13 października 2022 r. w sprawie rozpatrzenia skargi.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Turku.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Turku

Mariola Kadrzyńska-Siwek

Uzasadnienie

DO UCHWAŁY NR LVII/375/22 RADY MIEJSKIEJ TURKU

z dnia 24 listopada 2022 r.

w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu skargi Karola Serafińskiego i Grzegorza Wojtczaka na uchwałę Nr LIII/357/22 Rady Miejskiej Turku z dnia 13 października 2022 r. w sprawie rozpatrzenia skargi

Radni Karol Serafiński i Grzegorz Wojtczak zaskarżyli w całości uchwałę Nr LIII/357/22 Rady Miejskiej Turku z dnia 13 października 2022 r. w sprawie rozpatrzenia skargi.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 2019, poz. 2325 ze zm.) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Ten z kolei przekazuje skargę sądowi.

Skarżący zaskarżonej uchwale zarzucili naruszenie artykuł 24 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) poprzez niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że „radny korzystając z prawa do uzyskania informacji i materiałów wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych, osób prawnych, gminnych osób prawnych oraz zakładów przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek administracyjnych z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej może mieć dostęp do tych materiałów wyłącznie po uprzednim złożeniu wniosku i to obowiązkowo w formie pisemnej, podczas kiedy wskazany przepis takiego obowiązku na radnych nie nakłada.”

W pierwszej kolejności należy wskazać, że skargą do sądu administracyjnego nie można objąć uchwały rady gminy (rady miejskiej) w przedmiocie rozpatrzenia skargi na burmistrza, ponieważ w świetle art. 3 § 2 p.p.s.a. czynność rozpatrzenia skargi powszechnej nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym panuje niekwestionowany pogląd, zgodnie z którym w sprawach dotyczących postępowania skargowego nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego (por. postanowienie NSA z 1 lutego 2007 r., [I OSK 395/06](#) ; postanowienie WSA w Lublinie z 31 grudnia 2007 r., [III SA/Lu 586/07](#) ; postanowienie WSA w Warszawie z 24 listopada 2006 r., [III SA/Wa 948/06](#) ; postanowienie WSA w Opolu z 10 grudnia 2007 r., [II SA/Op 551/07](#) ; postanowienie NSA z 31 sierpnia 2010 r., [II OSK 1578/10](#)).

Skarga taka podlega odrzuceniu, ponieważ nie należy do właściwości sądu administracyjnego.

Działania podejmowane przez organ w trybie postępowania w sprawie skarg i wniosków, normowane przepisami działu VIII k.p.a., nie mają formy aktu lub czynności, o jakich mowa w art. 3 § 2 p.p.s.a. Wynika to z tego, że postępowanie to ma charakter odrębny od postępowania administracyjnego, a do czynności w nim podejmowanych nie stosuje się przepisów działu II Kodeksu postępowania administracyjnego. W odróżnieniu od postępowania administracyjnego, postępowanie skargowo-wnioskowe nie kończy się wydaniem władczego aktu administracyjnego, ale czynnością materialno-techniczną, tzn. zawiadomieniem o załatwieniu skargi (art. 238 § 1 k.p.a.), które także nie jest decyzją administracyjną ani aktem, o jakim mowa w art. 3 § 2 p.p.s.a. W takim postępowaniu nie rozstrzyga się konkretnej sprawy administracyjnej. Tym samym czynności - niezależnie od ich formy - podejmowane przez organy administracji publicznej w trybie ogólnych przepisów działu VIII k.p.a., czy też szczególnych przepisów, mają odrębny charakter i nie podlegają kontroli sądowoadministracyjnej (J. P. Tarno: Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, LexisNexis 2012, s. 81, uw. 13; s. 210, uw. 3 pkt 2; postanowienia NSA: z 27 listopada 2015 r., I OSK 3045/15; z 12 marca 2013 r., sygn. akt I OSK 318/13; z 8 stycznia 2015 r., II OSK 1827/14, z dnia 19 grudnia 2017 r. II OSK 3207/17).

Skarga z dnia 14 września 2022 r. była szczegółowo rozpatrywana w pierwszej kolejności na posiedzeniu Komisji, Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Turku w dniu 7 października 2022 r., a następnie Rada rozpatrywała ją podczas LIII sesji Rady Miejskiej Turku.

Rada Miejska Turku nie dopatrzyła się uchybień i naruszeń w działaniach burmistrza opisanych przez radnych Karola Serafińskiego i Grzegorza Wojtczaka w skardze z dnia 14 września 2022 r. i uznała skargę za bezzasadną.

Skarga na uchwałę Nr LIII/357/22 Rady Miejskiej Turku z dnia 13 października 2022 r. zawiera m.in. polemikę z częścią uzasadnienia do zaskarżonej uchwały.

Rada Miejska Turku stwierdza, że tryb i sposób rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Turku z dnia 14 września 2022 r. był prawidłowy. Rada podziela poglądy wyrażone w uzasadnieniu do zaskarżonej uchwały.

W świetle powyższego podjęcie niniejsze uchwały jest uzasadnione.